ΓΕΩΡΓΟΙ - ΚΤΗΜΑΤΙΑΙ

Ἐάν ἐνδιαφέρεσθε διά τήν ἀγοράν ἑνός καλοῦ σκαπτικοῦ, ἐλᾶτε νά ἰδῆτε τό ΙΑΠΩΝΙΚΟΝ

SATOH

Εἶναι τό καλλίτερο καί τό γερότερο
Ἔχει ΔΙΑΦΟΡΙΚΟΝ καί ὄχι ἀλυσσίδα.
Ἔχει 6 ΤΑΧΥΤΗΤΕΣ ἐμπρόσθιες καί 2 ὀπίσθιες
ΥΠΕΡΕΧΕΙ ΟΛΩΝ
ΠΛΗΡΗΣ παρακαταθήκη ἀνταλλακτικῶν.
Ἐλᾶτε νά τό ἰδῆτε, νά τό δοκιμάσετε.

ΑΧ. ΘΑΝΟΥ

ΠΑΤΡΕΩΣ 11.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΤΟ ΑΝΤΙΔΩΡΟΝ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΑΘ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Καί ἤδη ἡ θεία Λειτουργία εἰς τό ἑρμα της. Μετά τήν «ὀπισθάμβωνον εὐχήν», τήν ὁποίαν διαβάζει ὁ ἱερεύς ἐμπρός εἰς τήν εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ καί ἡ ὁποία ἀρχίζει μέ αἴτησιν τῆς θείας εὐλογίας, «ὁ εὐλογῶν τούς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καί ἁγιάζων τούς ἐπί σοί πεποιθότας, σῶσον τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου...», εὐθύς ἀμέσως γίνεται ὑπό τοῦ ἱερέως ἡ ἀπόλυσις καί ἡ διανομή τοῦ Ἀντιδώρου. «Εὐλογία Κυρίου καί ἔλεος αὐ τοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καί φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Διανέμων τό ἀντίδωρον ὁ ἱερεύς λέγει εἰς κάθε Χριστιανόν τήν εὐλογίαν αὐτήν, μεταδίδων οὕτως εἰς κάθε ἐκκλησιασθέντα καί λειτουργηθέντα Χριστιανόν μαζῆ μέ τό ἀντίδωρον καί τήν λειτουργικήν ταύτην τοῦ Κυλίου εὐλογίαν. Καί οἱ Χριστιανοί λαμβάνομεν εὐλαβῶς τό ἀντίδωρον ἀπό τόν ἱερέα ἀσπαζόμενοι τήν χεῖρα αὐτοῦ καί ἀπολυόμενοι ἐν εἰρήνῃ.

Ἀλλά τί εἶναι τό Ἀντίδωρον; Τό Ἀντίδωρον εἶναι μικρά τεμάχια ἄρτου, ἀπό τά πρόσφορα πού προσεφέρθησαν ἀπό τούς πιστούς καί ἔγινεν ἡ Προσκομιδή καί ἐβγήκεν ὁ Ἀμνός, ὁ ὁποῖος μετεβλήθη εἰς Ἅγιον Ἄρτον, εἰς τό Σῶμα τοῦ Κυρίου καί ὅλαι αἱ ἄλλαι τῆς Θεοτόκου καί τῶν ἁγίων αἱ μερίδες. Αὐτά τά πρόσφορα τεμαχίζονται κατόπιν, εὐλογοῦνται ἀπό τόν λειουργόν ἐπάνω ἀπό τό Ἅγιον Ποτήριον περί τό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας καί μετά τό «Δι' εὐχῶν» διανέμονται εἰς τούς πιστούς.

Ἀπό τό ὄνομά του φαίνεται ποῖοι πρέπει νά λαμβάνουν τό Ἀντίδωρον. Ὄχι ὅλοι οἱ ἐκκλησιασθέντες, ἀλλά μόνον οἱ μή κοινωνήσαντες. Ἀντίδωρον, δηλαδή ἀντί τοῦ Δῶρου. Ποῖον εἶναι τό Δῶρον, τό μέγα, τό θεῖον, τά ἅγιον, τό ἁγιώτατον Δῶρον, τό μοναδικόν καί ἀσύγκριτον Δῶρον, τό Δῶρον πού προσφέρει ἡ Ἐκκλησία εἰς τούς ἀξίους Χριστιανούς της; Εἶναι ὁ Ἅγιος Ἄρτος, τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τά Ἄχραντα Μυστήρια, ἡ ἁγία Κοινωνία. Αὐτό τό ὕψιστον δῶρον τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀλλ' αὐτό τό Δῶρον δέν εἠμποροῦν κάθε Κυριακήν καί εἰς κάθε Θ. Λειτουργίαν νά τό λάβουν ὅλοι. Καί ὅλοι, ἀνεξαιρέτως ὅλοι θά ἔπρεπε νά εἴμεθα ἑτοιμοι νά κοινωνήσωμεν, νά λάβωμεν τά Τίμια Δῶρα, αὐτόν τόν Σωτῆρα Χριστόν μέσα μας, καί «Χριστοφόροι» ὅλοι μας νά ἀναχωρήσωμεν ἀπό τόν ναόν μας.

Ἀλλά δέν εἴμεθα. Δέν εἴμεθα πάντοτε. Ἔπειτα ἡ συνείδησις, ἔπειτα ὁ πνευματικός, ἔπειτα ἄλλοι παράγοντες μᾶς ἀπαγορεύουν τήν προσέλευσιν ἡ μᾶς τήν ἀναβάλλουν. Καί ἐρχόμεθα εἰς τήν Ἐκκλησίαν, λειτουργούμεθα, ἀλλά δέν κοινωνοῦμεν! Δέν παίρνομεν τό μέγα τῆς θείας Λειτουργίας Δῶρον. Νά φύγωμεν λοιπόν ἐν τελῶς κενοί, χωρίς χάριν, χωρίς δῶρον, χωρίς εὐλογίαν; Ἰδού τό Ἀντίδωρον. Δέν εἶναι τό Σῶμα τοῦ Κυρίου. Δέν εἶναι ἡ ἁγία Κοινωνία. Εἶναι ὅμως κάποιον δῶρον. Μικρόν δῶρον, ἀντί τοῦ μεγάλου, τοῦ μοναδικοῦ Δῶρου.

Ὅσοι κοινωνοῦν καί λαμβάνουν τό Δῶρον, δέν πρέπει νά παίρνουν τό Ἀντίδωρον; Δέν εἶναι ἀπαραίτητον. Ἀλλά δέν εἶναι καί περιττόν. Δέν εἶναι ξένον πρός τάς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐπεκράτησε καί οἱ κοινωνοῦντες νά παίρνουν τό Ἀντίδωρον. Φυσικά πρῶτον τό Δῶρον, ἔπειτα τό Ἀντίδωρον. Πρῶτον, νηστικοί τελείως τήν θείαν Κοινωνίαν, καί ἔπειτα, μετά ἀπό τήν ἁγίαν μετάληψιν, τό Ἀντίδωρον. Καί νά τό παίρνουν καί αὐτοί, νά τό μασοῦν καλά, διά νά παρασύρουν εἰς τό βάθος καί τήν ἁγίαν Κοινωνίαν. Διότι δέν πρέπει τίποτε νά μένη εἰς τό στόμα τοῦ κοινωνοῦντος ἀπό τόν ἅγιον Ἄρτον, διά νά μή πεταχθῇ ἔξω ἀπό τό στόμα κανένας θεῖος μαργαρίτης, ὅπως λέγει καί ὁ θεῖος Χρυσόστομος, καί εὑρεθοῦν τά Ἅγια εἰς τούς δρόμους. Ἄριστα, λοιπόν, κάμνουν πού παίρνουν Ἀντίδωρον καί οἱ κοινωνοῦντες.

Τό ἄριστον τό τέλειον, τό ἀναγκαῖον εἶναι ὅλοι νά κοινωνοῦμεν, εἰς κάθε θείαν Λειτουργίαν. Ἀλλ' ἀφοῦ δέν εἴμεθα; Τότε μόνον τό Ἀντίδωρον. Καί αὐτό μὲ πίστιν καί εὐλάβειαν. Καί ζηλεύοντες τούς κοινωνοῦντας ἀδελφούς μας, ποθοῦντες καί ἡμεῖς τήν ἀνωτέραν τοῦ Πνεύματος ζωήν, ἄς ἀγωνιζώμεθα τόν ἀγῶνα τόν καλόν καί ἄς ἑτοιμάζωμεν τόν ἑαυτόν μας διά τό μέγα Δῶρον.

ΑΘΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΙ ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΕΣ
ΠΙΤΣΟΣ
ΜΕ ΛΕΒΗΤΑ ΕΜΑΓΙΕ
ΓΡΗΓ. ΚΟΥΒΕΡΙΑΝΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 94

ΣΗΜΑΙΕΣ- ΛΑΒΑΡΑ
Ἕτοιμες καί
ἐπί παραγγελία
ΑΝΔΡΕΑΣ
ΓΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Μαιζῶνος 68α - Πάτραι
Τηλ. 36—07

Κοινωνικά

Ὁ Ὠτορυνολαρυγγολόγος Ἰατρός κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΛΟΓΕΡΑΣ ἐπιστρέψας ἐκ τοῦ ταξιδείου του, δέχεται ὡς καί πρότερον εἰς τήν Κλινικήν του ὁδός Γερακωστοπούλου 29, τηλ. 36—88.

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑ Σ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ, τέως Ἰατρός Νοσοκομείου Παίδων «Ἁγία Σοφία» Ἀθηνῶν. Δέχεται Πλατεία Γεωργίου Α' καί Γερακωστοπούλου 22. Τηλ 72—343

ΚΛΙΝΙΚΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ, Χειρουργική καί Τραυματιολογική κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Χ. ΣΟΛΩΜΟΥ, Βότση 35 (Ἐναντι Τμήματος Μεταγωγῶν).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ἠλ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργός ὀδόντιατρος, τ. ASSISTENT τῆς ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ Γερμανίας. ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟΜΑΤΟΣ. Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου, ὁδός Γούναρη — Κανακάρη, 1ος ὄροφος. ΕΙΣΟΔΟΣ ἐκ τῆς ΣΤΟΑΣ, τηλ 49—22, οἰκίας 49—23.

Ὁ Ἰατρός ΓΟΒΔΕΛΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ἐπανελθών ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ του ταξιδείου δέχεται καθ' ἑκάστην 8—10 καί 4—8 ἐν τῷ ἰατρείῳ του ὁδός Κορίνθου 348 τηλ. 55—21 καί 32—12.

Ὁ Ἰατρός κ. ΣΠΥΡ. ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ εἰδικός Ὠτορινολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τήν κλινικήν του Πλατεῖα Γεωργίου Α' 9, τηλ 36-65.

Ὁ Ἰατρός κ. ΔΙΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ μετέφερε τό ἰατρεῖον του Κορίνθου 301.

Τό Ἰατρεῖον τοῦ Νευρολόγου — Ψυχιάτρου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, μετεφέρθη Βότση 32 (ἐναντι Δημαρχείου), τηλ. 72—058.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρός εἰδικός παθολόγος μετέφερεν τό Ἰατρεῖον του Βασιλέου Ρούφου 90 πλησίον Ἁγίων Ἀναργύρων, τηλ. 68-92.

Ἡ Ὀφθαλμολογική Κλινική ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, χειρουργοῦ — Ὀφθαλμιάτρου μετεφέρθη ἐπί τῆς γωνίας Ἁγίου Νικολάου καί Ρήγα Φεραίου 70, τηλ. 36—32.

Ὁ Ἰατρός χειρουργός οὐρολόγος κ. Δ. ΚΟΥΚΟΣ διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰδικός εἰς παθήσεις προστάτου, κύστεως, γεννητικῶν ὀργάνων καί νεφρῶν δέχεται εἰς τήν Οὐρολογικήν κλινικήν «Ὁ Ἱπποκράτης», διασταύρωσις Δημ. Γούναρη καί Ἀθ. Διάκου 27, τηλ. 72-180.

Ὁ χειρουργός — Οὐρολόγος Dr ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣΑΚΗΣ, διδάκτωρ Πανεπ. Κων)λέως, Διευθυντής Οὐρολογικῆς Κλινικῆς Γενικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, τ. Διευθυντής Οὐρολογικοῦ Τμήματος Νοσοκομείου PASTEUR Κων) πόλεως. Δέχεται Μαιζῶνος 51 (Πλατεῖα Ὄλγας), τηλέφωνον: 40—96 Πάτραι. Παθήσεις: Προστάτου, Κύστεως, Νεφρῶν καί Γεννητικῶν ὀργάνων.

Ὁ Δρ. κ. Ν. ΛΑΓΟΥΜΙΤΖΗΣ, Χειρουργός Ὠτορινολαρυγγολόγος, ἐπιστρέψας ἐξ Ἡν. Πολιτειῶν ἐπανέλαβε τάς ἐργασίας του εἰς τήν κλινικήν του, λεωφόρος Γούναρη 17, τηλ. 66—51 καί 70—902.

Ὁ κ. ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ παιδίατρος, δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τό ἰατρεῖο του ὁδός Γερακωστοπούλου 52, τηλ. 24 — 39.

Ἰατρός εἰδικός Παθολόγος κ. ΣΤΕΦ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ὁδός Χαραλάμπη 65 Α' (Ὑψηλά Ἁλώνια Πάτραι, τηλ. 57—82 Ὧραι 7 — 1 καί 4 — 8 μ.μ.

Η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 3ης Σελ.

τός ἀπό τήν ἰδίαν καλήν διάθεσιν κινούμενος, ἐπεδίωξε ἐκεῖνο πού συνέφερεν εἰς τήν πόλιν ὡς ἐνόμιζε τουλάχιστον Δέν τό ἐπέτυχε κυρίως διά τόν λόγον ὅτι δέν τό ἤθελεν ἡ τότε κυβέρνησις.

Ὅσον ἀφορᾶ τό Τεχνικόν Ἐπιμελητήριον, συνέχισεν ὁ κ. ΒΡΗΣ, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ὁ κ. Δήμαρχος διετύπωσεν ὡρισμένας, μᾶλλον σοβαράς ἐπικρίσεις, ἐγώ ἔχω μίαν μικράν δαφνίαν. Τό Ἐπιμελητήριον δέν εἶναι ὑπεύθυνον διότι τήν τελευταίαν ὄντως ἡμέραν, ἤ μᾶλλον ὀλίγας ὥρας πρό τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου εἰς τήν Βουλήν, ἔδωσεν εἰς τήν δημοσιότητα κάποιο κείμενον μέ ὡρισμένας ἀπόψεις του. Εἶναι ὑπεύθυνον διότι ἐπί μίαν δεκαετίαν ἐτήρησε ἐγκληματικήν σιγήν καί ἔθεσεν ἑαυτό μακράν τοῦ θέματος. Ὤφειλε νά σιωπήσῃ, ὅπως ἐσιώπησε ἐπί μίαν δεκαετίαν. Ἐάν ἤθελε νά ἔχῃ γνώμην, ἔπρεπε νά τήν εἶχε διατυπώσει ἐνωρίτερον, ὥστε νά δύναται καί ἡ Κοινή Γνώμη νά κρίνῃ πολλῷ μᾶλλον ὅταν αὐτό τό κείμενον εἶδε τό φῶς τῆς δημοσιότητος ἀπό τῶν στηλῶν τῶν ἀθηναϊκῶν καί ὄχι καί τῶν Πατρινῶν ἐφημερίδων. Ταῦτα δέ πέραν τοῦ ὅτι ἡ δημοσίευσις αὐτή δέν ἀπετέλεσε «μπηχτήν» ὡς εἶπεν ὁ κ. Δήμαρχος, ἀλλά βολήν ἄσφαιρον ἀφοῦ ἀκαίρως ἐξαπελύθη.

ΜΕΘΕΝΙΤΗΣ: Πιστεύω ὅτι ἡ διατήρησις τοῦ Γλαύκου ἀποτελεῖ ὄχι νίκην, ἀλλά θρίαμβον. Οὐδεὶς τό ἐφαντάζετο. Τόν σημερινόν Δήμαρχον ἄστρον λαμπρόν τόν ἐνέπνευσε καί τόν ὡδήγησε εἰς τήν ἐπιδίωξιν αὐτήν.

Ἀξίζει κάθε ἔπαινος εἰς ὅλους ὅσε ἠγωνίσθησαν διά τήν διατήρησιν τῆς ἑταιρίας ἀπό τοῦ 1956 μέχρι σήμερα. Ἐλέγαμε τότε ὅτι «ἐμμένομεν εἰς τήν διατήρησιν» καί μερικοί ἐγελοῦσαν. Ἔπαινος ἀξίζει εἰς τό παρόν Δημοτικόν Συμβούλιο καί εἰς τόν κ. Δήμαρχον. Ἀλλά πάντως ὅ,τι ἐπετύχαμεν ἀπετέλεσεν ἀπονομήν δικαιοσύνης. Σάν τούς Μεσολογγίτες, γνωρίζοντες ὅτι θά σκοτωθοῦμε κατά τήν «Ἔξοδον» ἐπιμέναμε εἰς τήν διατήρησιν. Ἀλλά καί κάποιος ἄλλος συνέβαλε τά μέγιστα εἰς τό σημερινόν ἐπίτευγμα καί αὐτόν πρέπει νά τόν ἐνθυμῆται ἡ πόλις, διότι αὐτός ἐνέπνευσε τήν βεβαιότητα εἰς τόν κ. Δήμαρχον ὅτι ὑπῆρχε διάθεσις νά βοηθηθοῦμε. Ὁ ἐμπνευστής αὐτός, εἰς μίαν κατάλληλον στιγμήν πρέπει νά τύχῃ εὐχαριστιῶν ἐκ μέρους τοῦ κ. Δημάρχου.

ΒΡΗΣ: Ποῖος εἶναι; Διατί δέν τόν ἀναφέρετε;

ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ἐγένοντο προηγουμένως ἀπό τινας ὑπαινιγμοί ὄχι τιμητικοί. Ἀλλά ἐγώ καλῶς ἐνθυμοῦμαι ὅτικατά μίαν συνεδρίασιν τοῦ Σώματος εἰς τό ἐγγύς παρελθόν, ἐξηνμήθη τό παρελθόν αὐτό Καί ἐλέχθη μάλιστα, ὅτι ἄν δεν ἦτο καλή ἡ τότε διαχείρισις τοῦ θέματος τώρα δέν θά εἴχαμε τόν Γλαῦκον διά νά ἐπιδιώκωμεν τήν διατήρησίν του. Αὐτό μόνον ἤθελα νά ὑπομνήσω. (Ἐννοῶν τάς προσπαθείας ἐπί δημαρχίας κ. Ν. Βέτσου)

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Θά ἤθελα νά δώσω μερικάς ἀπαντήσεις. Λέγω λοιπόν: 1) Ὁ Γλαῦκος δέν εἶναι «παλιοσίδερα» 2) Τήν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου των ἐπετύχαμεν ὅλοι μαζύ, μέ τήν ἀγάπην ὅλων πρός τήν πόλιν. Τό Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Γλαύκου, τό Δημοτικόν Συμβούλιον καί ἡμεῖς μέ τάς μικράς δυνάμεις μας, τάς ὁποίας προσπαθοῦν νά μικρύνουν μερικοί μέ τά γραπτά καί μέ τάς δηλώσεις των. Ἀλλά ἐνηργήσαμε ἐπίσης εὐθαρσῶς. Ἐπηγαίναμε εἰς τόν κ. Κανελλόπουλον καί τοῦ ἐλέγαμε φεύγοντες ὅτι «τώρα θά πᾶμε εἰς τόν ἄλλον πρόεδρον τόν κ. Παπανδρέου. Καί ἐνεργούσαμε ὄχι βάσει συναισθηματισμῶν, ἀλλά βάσει στοιχείων 3) Τό μέλλον τοῦ Γλαύκου διαγράφεται λαμπρόν τώρα ποὺ ἔφυγαν οἱ θηλιεῖς. Καί ξένοι εἰδικοί θά ἔλθουν ἄν χρειασθῆ. Τό ἔχομεν διακηρύξῃ. Καί διά τό προσωπικόν τοῦ Γλαύκου θά ληφθῆ μέριμνα, διότι πρέπει νά ἀρθοῦν αἱ εἰς βάρος του ἀδικίαι.

Εἰς τό σημεῖον αὐτό ὁ κ. Δήμαρχος ἐν τῇ προσπαθείᾳ νά ἀποδείξῃ ὅτι ὁ κ. Βέτσος, ὡς Δήμαρχος ἐπεδίωκε τήν ἐξαγοράν τοῦ Γλαύκου ἀναγιγνώσκει σχετικάς περικοπάς εἰς τάς ὁποίας σαφῶς ἀναφέρεται τοῦτο.

ΒΡΗΣ: Μὲ τά πρακτικά δέν γράφεται ἡ ἱστορία καί δέν ἔπρεπε νά τά ἐπικαλεῖσθε. Διότι ναί μέν τότε ἐγίνετο λόγος περί ἐξαγορᾶς καί μόνον, ἀλλά ἔχει σημασίαν διατί ἐλέγετο καί ὑπό ποίας συνθήκας. Δι' ὃ καί σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅτι τότε ὑπῆρχε Κυβέρνησις καί μάλιστα ἀκλονήτως ἐμμένουσα εἰς τήν ἄποψιν ὅτι ἐπεβάλλετο ὁ ἐνιαῖος ἐξηλεκτρισμός. Καί ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη οὐδέ κἄν συνεζήτει τήν διατήρησιν.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Πιστεύομεν ὅτι ὑπάρχουν ὡρισμένοι ποὺ ἐπηρεάζονται ἀπό τάς ἀντιδράσεις ποὺ συναντοῦν. Ἀλλά ἐμεῖς ὅμως, ὅταν ἔγινε ἡ προσφυγή τῆς ΔΕΗ εἰς τό Συμβούλιον Ἐπικρατείας εἴπαμε «Ὄχι» καί ἠγωνίσθημεν. Δυστυχῶς ἄλλοι γράφοντες ἤ ὁμιλοῦντες κατέχονται ἀπό πνεῦμα μισαλλοδοξίας.

ΒΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε ὀφείλω μίαν ἀπάντησιν. Ὅταν γράφεται ἱστορία, καί τό Δημοτικόν Συμβούλιον γράφει ἱστορίαν ὑπευθύνως αὐτήν τήν στιγμήν διά τῶν ὅσων λέγομεν, ἄλλως δέν ὑπῆρχε λόγος νά διεξάγεται συζήτησις, δέν πρέπει νά λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ἐνδεχόμενοι προσωπικοί παράγοντες, φιλίας ἤ ἄλλο τί Ὀφείλομεν νά λέγωμεν ξηράν καί μόνην τήν ἀλήθειαν. Καί ἡ ἀλήθεια εἶναι μία: Ὅτι ἐπί τῆς ἀρχοντίας τῆς προηγουμένης Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἡ Κυβέρνησις εἶχε μίαν ὡρισμένην, σταθερά, σκληράν καί ἀπαράβατον πολιτικήν. Ὁ ἀντίπαλος τότε ἦτο σκληρός καί δυνατός. Ἀλλά τό 1963 ἄλλαξαν τά πράγματα. Εὑρέθη μία κυβέρνησις, ἡ ὁποία, καλῶς ἤ κακῶς, δέν τό ἐξετάζω, αὐτό θά ἀποδειχθῆ εἰς τό μέλλον, καί δή μετά μίαν περίπου πενταετίαν, καί εἶπε: Τό θέμα αὐτό μπορεῖ νά πάρῃ καί αὐτήν τήν λύσιν. Καί προσέθεσα, ἐγώ, ὁμιλῶν, ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος καλῶς ἐχειρίσθη ἔκτοτε τό θέμα αὐτό. Δέν ὑπάρχει λοιπόν μισαλλοδοξία. Ὑπάρχει ἡ ἔκθεσις τῆς ἁπλῆς ἀληθείας, διά νά τήν ἀκούσῃ ὁ κόσμος. Δέν μειοῦται συνεπῶς ἡ προσπάθεια τοῦ κ. Δημάρχου, δοθέντος ὅτι καί οὗτος ἐδέχθη συγχαρητήρια ἀλλά καί δέν πρέπει νά λησμονῆται καί τό ἔργον τῶν ἄλλων, π.χ. τοῦ προηγουμένου Δημάρχου, τοῦ κ. Βέτσου. Καί ἐρωτῶ. Τό ἔργον τό ὁποῖον ἐπετέλεσε τό ὅτι εἶχε φθάσει εἰς ἓν ὕψος μέγα τήν ἀποζημίωσιν, τήν ὁποίαν ἡ τότε Διοίκησις τῆς ΔΕΗ προσδιώριζεν εἰς 70 — 80 ἑκατ. ἦτο μικρόν; Ἄλλο εἶναι τό ἐάν ἀπεμακρύνθη ἡ Διοίκησις αὐτή καί δέν εὑρέθημεν ἔκτοτε εἰς κάποιαν ἄλλην λύσιν. Δέν ὑπάρχει λοιπόν λόγος ἤ πρόθεσις νά μειωθῆ οὐδενὸς ἡ πρ σφορά, διότι, ἄς τό εἴπωμεν διά νά ἀκουσθῆ, τό ἐπιτευχθέν εἶναι ἀποτέλεσμα ὅλων. Καί αὐτοί εἶναι πολλοί.

ΚΑΤΣΕΝΟΣ: Αὐτό τό ὁποῖον λέγει ὁ κ. Βρῆς, ὅτι οἱ Δῆμοι πρέπει νά ὑπακούουν εἰς τάς ἑκάστοτε Κυβερνήσεις εἶναι ἀπαράδεκτον.

ΒΡΗΣ: Ἐάν τό ἔλεγα ἄσφα λῶς θά ἦτο ἀπαράδεκτον. Ἀλλά δέν εἶπα τέτοιο πρᾶγμα. Εἶπα μόνον καί τό ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ὅταν ὑπάρχουν ἰσχυραί Κυβερνήσεις μὲ θέλησιν καί πρόγραμμα δέν ἱκανοποιοῦν εὐκόλως τά αἰτήματα τῶν Δήμων. Ὁ κ. Δήμαρχος ἐξεμεταλλεύθη μίαν περίστασιν καί καλῶς ἔπραξε.

ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ἔχω τονίσει καί κατά τό παρελθόν καί μοῦ δίδεται καί σήμερον πάλιν ἡ εὐκαιρία νά τονίσω, ὅτι οὐδεὶς δήμαρχος διῆλθεν ἐκ τῆς αἰθούσης ταύτης ὅστις νά μήν εἶχεν ὡς μοναδικόν σκοπόν τήν ἐξυπηρέτησιν τῶν κοινῶν καί τήν προώθησιν παντός θέματος ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Δήμου καί τῆς πόλεως. Ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἀποσπασμάτων τῶν ὁμιλιῶν τοῦ προηγουμένου Δημάρχου κ. Βέτσου μέ τόν τρόπον, μέ τόν ὁποῖον γίνονται παρά τοῦ κ. Δημάρχου, δέν μέ εὑρίσκει σύμφωνον, διότι ἀσφαλῶς δέν δύνανται ν' ἀποδῶσουν, ὡς ἐγώ τουλάχιστον γνωρίζω, τήν ἀκριβῆ κατάστασιν καί τό πνεῦμα τό κρατῆσαν κατά τήν ἐποχήν ἐκείνην, ἐπί οὔτε δυνάμεθα νά γνωρίζωμεν ἐάν κατά τήν φάσιν ἐκείνην τοῦ ἀγῶνος ἦτο ἡ ἐνδεδειγμένη ἐνέργεια καί στάσις. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νά τονίσω ὅτι διαφωνῶ ριζικῶς μέ τόν τρόπον πού τίθενται τά θέματα σήμερον, χωρίς μέ τοῦτο νά θέλω νά κάμω ἀπολογισμόν τοῦ ἔργου τοῦ προλαβόντος κ. Δημάρχου, διότι οὔτε πρός τοῦτο ἔχω ἁρμοδιότητα, ἀλλά οὔτε καί ὁ χρόνος οὔτε καί ὁ τόπος ἐπιτρέπουν τοιούτου εἴδους ἀπολογισμούς. Δέν δυνάμεθα λοιπόν ν' ἀρνούμεθα εἰς τόν προηγούμεον Δήμαρχον τάς προσπαθείας του διά τήν λύσιν τῶν θεμάτων τῆς πόλεως ἐπ' ἀγαθῷ αὐτῆς, ὅπως δέν δυνάμεθα νά πράξωμεν καί δι' Ὑμᾶς κ. Δήμαρχε.

ΜΕΘΕΝΙΤΗΣ: Ἐπειδή ἐγένετο λόγος περί ἱστορίας θά ἤθελα νά προσθέσω, ὅτι ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ σημερινοῦ δημάρχου ὑπῆρχε κάποιο σοβαρόν γεγονός, τό ὁποῖον δέν ὑπῆρχε διά τήν προηγουμένην δημοτικήν ἀρχήν, ἡ ὁποία ἐπετέλεσεν ἄθλον διατηρήσασα τόν Γλαῦκον. Εἰς εὔθετον ὅμως χρόνον ὁ κ. Δήμαρχος πρέπει νά δηλώσῃ ποία ἦτο ἡ πηγή, ἀπό τήν ὁποίαν ἐνεπνεύσθη τήν πίστην εἰς τόν ἀγῶνα διά τόν Γλαῦκον.

ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: Διά δευτέραν φοράν ὁ κ. Μεθενίτης ὑπαινίσσεται μίαν μυστηριώδη προσωπικότητα, φαιάν ἤ ρόζ καί τήν κρατεῖ κρυμμένην εἰς νέφη μυστηριώδη. Κατ' αὐτόν, αὐτή ἡ προωπικότης, ἐνέπνευσε καί οἰστρηλάτησε τόν κ. Δήμαρχον... Ὅμως κανένα μυστήριον καί καμμία μοῦσα δέν ὑπάρχει. Τό πράγμα εἶναι ἁπλούστατον: Ὁ κ. Δήμαρχος ὑπῆρξε μέλος τοῦ Συνδυασμοῦ τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου καί συνεργάσθη ἀποφασιστικῶς διά τήν ἐκπόνησιν, ἀκόμη καί διά τήν διατύπωσιν τοῦ προγράμματος τοῦ συνδυασμοῦ. Καί πρόγραμμα τοῦ συνδυασμοῦ ὑπῆρξεν ἡ διατήρησις τοῦ Γλαύκου καί ἡ ἀξιοποίησίς του. Ὁ κ. Δήμαρχος, ἠγωνίσθη μέ συνέπειαν διά τήν πραγματοποίησιν τοῦ προγράμματος καί ηὐτύχησε νά ἴδῃ ἐπιτυγχανόμενον τόν σκοπόν τῆς διατήρησεως τοῦ Γλαύκου. Δέν ὑπῆρξε λοιπόν καμμία σειρήνα...

Ἴσως λοιπόν ἐκεῖνος πού ὑπαινίσσεται ὁ κ. Μεθενίτης νά ἦτο κανένας ὑπηρέτης γραφείου.

ΜΕΘΕΝΙΤΗΣ: Οἱ ὑπηρέται δέν μποροῦν νά ἐπιτυγχάνουν τέτοια πράγματα.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Δέν γνωρίζω τί ὑπαινίσσεται ὁ κ. Μεθενίτης ἀλλά ἄν ἐννοεῖ τόν ἑαυτόν του πρέπει νά πῶ ὅτι δέν εἶχα μαζύ του ποτέ τοιαύτην συνεργασίαν. «Κινούμενον» δέν ὑπῆρξα ποτέ. Εἰς τόν κ. Μαρινάκην ἀπαντῶ ὅτι εἶπε μᾶλλον τήν ἀλήθειαν. Ἡ μόνη ἔμπνευσις ἦτο ἡ ἀγάπη ἡ σύμπνοια καί ἡ ἑνότης τοῦ λαοῦ, τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν καί τῶν κομμάτων. Ἐσυστηματοποιήσαμεν ἕνα πρόγραμμα διά νά διατηρήσωμεν τόν Γλαῦκον, ὁ ὁποῖος τώρα θά μπορῇ νά κολυμπάῃ «κρόουλ», καί ὄχι ἁπλῶς νά ἐπιπλέῃ.

ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ὁ κ. δήμαρχος ἔπεισε τούς πάντας βάσει στοιχείων. Καί τά περί φαιῶν ἤ ρόζ προσωπικοτήτων δέν ἔχουν θέσει.

ΠΟΛΛΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ: Ἐτελείωσεν ἡ συζήτησις. Νά εἰσέλθωμεν εἰς τήν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἀκολούθως ἀποφασίζεται ἡ ἀποστολή ψηφισμάτων πρός ἅπαντας τούς ἐργασθέντας διά τήν διατήρησιν τοῦ Γλαύκου, (τά περί περγαμηνῶν εἶναι ἀκριβῆ) ὁ δέ κ. Μεθενίτης ζητεῖ τόν λόγον ἐπί προσωπικοῦ θέματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἀρκετά εἴπατε. Τό θέμα ἔληξε.

ΜΕΘΕΝΙΤΗΣ: Κύριε πρόεδρε ἐάν δέν θέλετε νά μέ ἀκοῦτε, τότε ὅταν ζητῶ τόν λόγον νά παραχωρῆτε τήν θέσιν σας εἰς τόν κ. ἀντιπρόεδρον. Συνεχίζων προσέθεσεν: Ἀπό σεβασμόν δέν ὑπῆρξα σαφής. Ἀλλά φυσικά δέν ἐννοῶ τόν ἑαυτόν μου. Ἐννοῶ κάποιον ἄλλον, ὁ ὁποῖος εἶναι «ὑπηρέτης τοῦ λαοῦ».

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ποῖος εἶναι.

ΜΕΘΕ